

[Bøgholm.]

Så kunne man naturligvis spørge, om det ikke ville være rimeligt, at der blev nedsat et parlamentarisk udvalg, der fik benådningerne forelagt til udtalelse, inden de fandt sted. Jeg tror det ikke. Folketinget er ikke noget konsultativt organ. Det har i almindelighed ikke til opgave at give råd, heller ikke gode råd, men ved siden af sine lovgivende funktioner har det til opgave at kontrolere, hvorledes lovene administreres, og ministrenes ansvar overfor folketinget for deres embedshandlinger udgør selve ryggraden i vort parlamentariske system.

Det er udfra denne opfattelse, spørgsmålet er stillet. Om man følger det ønske, der næres af det ærede medlem hr. Thestrup og mig, vil der intet ændres i den måde, hvorpå benådningerne finder sted, men det vil betyde, at der af ministeren vil blive givet et parlamentarisk organ meddelelse om, hvilke benådninger der er sket i årets løb. Sådanne meddelelser bør naturligt gives ved kalenderårets udgang, og vi har tænkt os som det parlamentariske organ, der vil kunne blive tale om, det udvalg, der vil blive nedsat i forbindelse med gennemførelsen af ombudsmandsinstitutionen.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg forstår det ærede medlems spørgsmål således, at han ønsker en udtalelse om, hvorvidt jeg vil være villig til een gang om året til det folketingsudvalg, som må forventes nedsat ved ombudsmandssystemets indførelse, at give meddelelse om stedfundne benådninger af personer, der er dømt efter lovgivningen om straf for landsskadelig virksomhed.

Jeg kan besvare det ærede medlems spørgsmål derhen, at jeg ikke nærer nogen betænkelighed ved at efterkomme en sådan anmodning, da der jo ikke er tale om oplysninger, der gøres tilgængelige for offentligheden og således kunne vanskeliggøre de løsladtes tilbagevenden til samfundet. Hvis derfor det påtænkte udvalg fremsætter ønske om afgivelse af meddelelse om de i årets løb stedfundne benådninger, vil jeg for mit vedkommende efterkomme anmodningen. Formen, under hvilken en sådan meddelelse kan gives, kan, såvidt jeg kan se, ikke rejse særlige problemer. Meddelelsen måtte vel indeholde en kort fremstilling

af de forhold, hver enkelt af de løsladte er dømt for, samt grunden til den stedfundne benådning.

Bøgholm: Jeg forstår og konstaterer med megen tilfredshed, at der ikke er nogen art af principiel uenighed mellem den højtærede justitsminister og mig. Der var dog et ord, hvis betydning det er vanskeligt for mig i øjeblikket at overse, det er ordet „hvis“. Jeg vil gerne spørge den højtærede justitsminister, om jeg må forstå det således, at der ved udgangen af hvert kalenderår vil blive givet det udvalg, der er tale om, meddelelse om de benådninger, der har fundet sted i årets løb.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Når jeg gav mit svar den form, jeg gav det, er det naturligvis, fordi forudsætningen må være, at det pågældende udvalg ønsker at modtage meddelelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Hækkerup* til justitsministeren.

Indgår der i justitsministeriets overvejelser af en omlægning af landets retskredse planer om oprettelse af en retskreds omfattende Lyngby og eventuelt Søllerød kommuner?

Per Hækkerup: Anledningen til at jeg har stillet dette spørgsmål til den højtærede justitsminister, er den debat, som forleden dag fandt sted her i det høje ting vedrørende omlægningen af retskredse i forbindelse med den befolkningsmæssige udvikling, som foregår i omegnskommunerne, derunder omegnskommunerne nord for København. Forholdet er dette, at nordre birk ved folketællingen i 1950 havde ca. 200 000 indbyggere. Når nu antallet af indbyggere i de retskredse, der ligger udenfor København, gennemsnitlig ligger på mellem 35 000 og 40 000, er det klart, at nordre birk er en uforholdsmæssig stor retskreds. Derfor er det også ganske naturligt, at ønsket er blevet rejst både fra kommunalbestyrelserne og fra befolkningen ude i omegnskommunerne om at få delt nordre birk, således at Lyngby og eventuelt Søllerød kommune kom til at udgøre en retskreds for sig selv. I disse